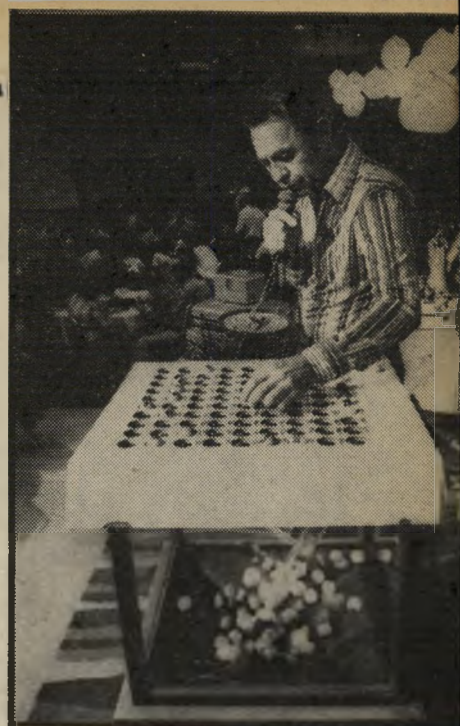

הוא מוסיף: "אל תדאג, בפעם הבאה נסדר לך פיאה, שתהיה מבסוט"

ממש

בא לי"

יש כארה שאצלם המול הוא שותף קבוע. אורה, כבת 24, שמנמנת, מתול-תלת ויפה, מספרת בהנאה ובליל לפחד מעיר-רעה: "אני באה לבינגו פעמיים בשבוע, פעם כאן ופעם במקום אחר. ה' חודש הזה היה בשבילי חודש של מזל. הרווחתי כרטיס טיסה לאיטליה, מערכת סטריאופונית, גריל, וחוף מזה עוד 5000 לירות במפעל הפיס והשבוע 11 ניוזשים בטוטו". אורה משתדלת שלא לקנות בר הנויות: "אמא שלי אמרה לי השבוע, שצריך לקנות סט לסלון. אמרתי לה בשביל

את גרה, יש לך טלפון? שואל המנחה. "אני גרה באיטליה", עונה היפהפיה. קוראים לה אורית והיא מספרת: "באנו מאיטליה בשביל להתחתן בארץ. גדלנו פה. היום בדיוק הלכנו לחתופ מיוודות בני עיר, ונעשה לנו חושך בעיניים מהמחיר רים. אז חזרנו הביתה עצובים, והנה - אנחנו זוכים! עכשיו אני רוצה מערכת סטריאופונית, ממש בא לי". היא לא זכתה במערכת סטריאו, אך לפי הקצב שלה היא תזכה בה תוך שבוע או שבועיים.

אני, הכרטיס

ואלוהים"

ה פרם הגדול הולך ומתקרב - אפי שרות של בחירה בין מכונת-כביסה, מערכת סטריאופונית וזוג כרטיסי-טיסה ללונדון. "בי 88, אי 56, ג' 4... דממה. זכוב מעופף בחלל גורם להתמרמרות. "הייתי חונק אותה" אומר אחד המתחרים. רים. מאיר המנחה נמנע מבדיחות: "יש לי רספקט לרגע הזה".

צריך למלא את כל המיספרים בדף. כל אחד מתבונן בכרטיס של חברו, אם כי עכשיו אין כבר חברים. "יש רק אני והי כרטיס ואלוהים", אומר משהו. בי 7, ג' 45. שקט משתרר באולם. אפילו המיספרים של המנחה מפריעים את הדממה. ולפתע, מקצה האולם, פורצת קריאה אדי-רה: "בינגו, יה אללה! בינגו, בחיי בינגו, אלוהים!" רצה שולה, ואחריה בעלה ר' אחריו כל החברה. נושאים את שולה על הכתפיים ומתחילים לשיר הללויה.

הבעיה היא במה לבחור? יש לי מכונת-כביסה ישנה, אבל בסדר, מערכת סטריאופונית לא כל כך בא לי, לנסוע עכשיו? נראה שולה מתיעצת עם בעלה. "צריך לחשוב מה אפשר למכור בהכי הרבה כסף". מתייעצים ומחליטים על מכונת-כרטיס מפחדים לגלות את שמם, כתור בתם ומקום העבודה שלהם. בדרך כלל מוכנים להצטלם. "במסי-הכנסה אין אלברי מים" מסבירים רבים בלשון אחת. "ואם יהיה בעיתון שם פרטי ותמונה לא ימצאו אותי". הפחד מפני חוקרי מסי-הכנסה חיל-חל גם לכאן, אם כי, בינתיים, אין מיסוי על הגרלות. אך הפחד חזק מכל. המישחק פשט באנגליה, בשנים של אחר מילחמת-העולם השניה. מטרתו הראשונה היתה דקה. מועדון-נשים היה מארגן ערב, שהכנסותיו הוקדשו למוסד כלשהו. כל אחת היתה מביאה דברי מאפה תוצרת בית או בגדים, החברות היו תורמות מתנות או כסף. אנשים קנו כרטיסים וזכו בהגרלות. במשך השנים שינה המישחק את סיגנונו, פרץ ממועדון של נשים צד-קניות והפך לרדיפה אחר מיקסרים, שואבי-אבק ובובות מבד.

הסיכוי לזכות הוא גדול. כל ההגרלות חייבות להגיע לידי המשתתפים, וככל שמיספר המשתתפים קטן יותר הסיכוי לזכות גדול יותר.

אומרת אורה, אחת הזוכות הקבועות במישחקי הבינגו באיזור תל-אביב. "אצלי כל ערב זה מתנה בטוחה". אורה משחקת פעמיים בשבוע. החודש זכתה בכרטיס טיסה, מערכת סטריאופונית וגריל.

המנחה

מאיר רמז: "כולט קופ" צים - האנשים, ה' כדורים ואני, מה יש לכם? קפיץ בישבן? אל תדאגו גם יומכם יגיע!"

(המשך מעמוד 47)

הנראית כמו יצירה של אמנות קינאית. בקופסת זכוכית מתרוצצים כדורים בר-חמישה גוונים מרהיבי-עין. מאחריה מוגי-חות ותלויות ההגרלות - החל מדובי חום ושעיר וכלה בטלוויזיות, מכונת-כביסה, שטיח, אופניים, סירה מתנפחת, ומערכת סירים.

"עכשיו אתם צריכים למלא שתי שורות לרוב", אומר מאיר המנחה, וכולם נדרכים להתחלת המישחקים. הוא מוציא כדורים ממוספרים, והצבעים נחלקים ל-אותיות המילה "בינגו" באנגלית. מאיר קורא: "בי 67, ג' 36, אי 5". הקהל מתחיל ללחוש: "נו, תגיד כבר 4, מה אתה אומר 6?"

או: "אינעל רבק, מה יש לו לאידיוט הזה, מה פתאום 67, שיגיד 68. נבלה!" וברקע ממשיכים המיספרים לזרום: או 35, ג' 46, או 88, איי 79... ולפתע בוקעת קריאה מקצה האולם: "בינגו, יא אללה! בינגו, בינגו!" שנייה של דממה, ולא-חריה לחש: "ימח שמו!". אל הבימה מגיע במרוצה גבר, רפי שמו. שחרחר, קרח, בעל שפם עבות בסיגנון מכסיקאי. רפי זוכה בשימשיה גדולה. הוא מאושר, מתיישב תחתיה, מחבק אותה ור-חושב בוודאי על הפיקניק הבא, בחוף הכנרת, אולי אפילו בחול-המועד. מאיר רמז: "שמתם לב שממש בא לו על המטרייה הזאת?" ובפנותו לזוכה הקרח

בלי עין הרע"

אומרת אורה, אחת הזוכות הקבועות במישחקי הבינגו באיזור תל-אביב. "אצלי כל ערב זה מתנה בטוחה". אורה משחקת פעמיים בשבוע. החודש זכתה בכרטיס טיסה, מערכת סטריאופונית וגריל.

מיואש ומאושר היה גדי דגני, בתחילת הערב פיספס הגרלה. בהמ-שכו זכה במיקסר משוכלל וקרא בקול: "בחי, זה מגיע לי!"

חושך בעיניים קבלו אורית וארוסה כאשר חיפשו בבוקר מיוודות. באותו ערב זכתה הצעירה היפהפיה במערכת מיוודות אדומות.

קרחת בשמש זה לא כל כך נעים, אומר מאיר המנחה, לרפי. צריך לתת לה צל.